

[Hauch.]

tig. Forholdet er det, at Venstre er villigt til ogsaa i Dag at medvirke til en Fortsættelse af Jordlovgivningen med Bibeholdelse af begge Former. Da vi i sin Tid gennemførte Loven af 1919 angaaende Besiddelse af Jord i offentligt Eje, blev det udtrykkelig fremhævet — og jeg har haft Lejlighed til at fremhæve det fra denne Talerstol, hvor jeg staar i Dag —, at det drejede sig om et Forsøg, idet man vilde se, hvordan Virkningen af den nye Form for Besiddelse vilde være sammenlignet med Selveje, og Virkningen har været den, at Lovgivningen be- gunstiger i Øjeblikket den Mand, som faar Jord i Besiddelse efter 4. Oktober-Loven. Derfor er det heller ikke unaturligt, at mange, særlig nu, da Forholdene er vanskelige, foretrækker denne Form, der har en Fordel fremfor den frie Udstykning, hvilket man ikke vil benægte, at den har.

Konsekvensen af en Fortsættelse af den nuværende Lovgivning vil altsaa være, at Staten efterhaanden kommer til at besidde mere og mere af Danmarks Jord. Da vi gjorde denne Iagttagelse, sagde vi: Der er ingen Rimelighed i at fortsætte. At man ud fra et socialdemokratisk Synspunkt kan ønske en Fortsættelse, forundrer os ikke, for efter Socialdemokraternes Opfattelse bør Staten jo overtage alle Produktionsmidlerne, og det vigtigste Produktionsmiddel i vort Land har hidtil været Jorden. Det er altsaa ganske naturligt, at Socialdemokrater kæmper som Løver, om jeg saa maa sige, for en Fortsættelse af den hidtidige Lovgivning, hvorved mere og mere af Danmarks Jord glider over i den saakaldte Fæsteform og bort fra Selveje. Men at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) ud fra det Synspunkt, hans Parti i hvert Fald tidligere har haft — og jeg vil ikke insinuere, at det ikke har det endnu —, kan medvirke til Gennemførelse af en Lovgivning, som efterhaanden fører mere og mere af det vigtigste af alle Produktionsmidler over til Staten, kan jeg ikke forstaa. Jeg kan ikke forstaa, med hvilken Begrundelse man fra et ikke-socialdemokratisk Synspunkt fastholder det Standpunkt med en saadan Vedholdenhed, som Tilfældet er.

Nu siger man til Venstre, at vi har forandret vor Opfattelse med Hensyn til Jordudstyknings efter de to Former, men dette er ikke rigtigt. Vi har tilbudt og tilbyder fremdeles, at Udstykningen skal kunne finde Sted under begge Former, naar blot man stiller de unge, som gaar ind til disse Brug, økonomisk ens i Start-

øjeblikket. Det er det, man ønsker at tilsløre, og det maa jeg meget misbillige, for det er ikke at diskutere paa et fuldt ud rigtigt og reelt Grundlag. De Herrer ved meget godt, at vi har tilbudt Opretholdelsen af begge Former under saadanne Vilkaar, at de kommer til at virke ens, og saa siger man til Venstre, at vi nu ikke vil være med til at opretholde 4. Oktober-Loven! Det er ikke rigtigt, det vil vi godt, det eneste, vi forlanger, er, at de unge, som gaar ind til disse Brug, selv skal have Lov til at vælge, hvilken Brugsform de vil ind under, og at de skal kunne vælge ganske frit uden Hensyn til den økonomiske Fordel, som knytter sig til at overtage Jord efter 4. Oktober-Loven, saaledes som Forholdene nu er.

Venstres Standpunkt er da det, at vi har ønsket at se disse to Former arbejde sammen. Dette har vi haft Lejlighed til at se, og vi har gjort den Iagttagelse, som man ogsaa fra socialdemokratisk Side har gjort, at efter den Lovgivning, vi havde indtil 1. April, glider mere og mere af Jorden over i Statens Eje. Vi siger lige rent ud, at det vil vi ikke være med til. Det faar man os ikke med til. Derimod vil vi godt være med til Udstykning efter begge Former, naar Folk bliver stillet ens i Startøjeblikket. Hertil siger den højtærede Landbrugsminister, at der i Startøjeblikket ikke længere er saa megen Forskel paa de to Former, som der har været. Det erkender jeg er rigtigt, og derfor har jeg ogsaa det Haab, at den højtærede Landbrugsminister, naar vi kommer til at forhandle med ham i et Udvalg, vil finde, at den Form, hvorunder vi har tænkt os at fortsætte de to Udstykningsformer, kan Ministeren og hans Parti tiltræde. Og mere skal der ikke til. En Fornylse af Lovgivningen kan man taa, hvad Dag man vil; man kan faa begge Formerne, hvad Dag man vil, paa det Vilkaar, vi har stillet, nemlig at Folk skal være stillet ens økonomisk set.

Jensen (Aale): Jeg maa beundre det ærede Medlem, som nu talte, naar han atter i Dag hævder, at Venstres Standpunkt er det samme, som det altid har været. Naar han i Rigsdagstidende læser tidligere Forhandlinger om dette Emne og saa fremdeles staar her og siger, at Venstres Standpunkt er det samme som tidligere, kan han imidlertid ikke sige det med Sandhed paa Tungen. Det ærede Medlem anerkender sin Paternitet til 4. Oktober-Loven, men trods alle Omsvøb er det dog netop 4. Oktober-Loven, det ærede Medlem vil til Livs. Om det er